

Kapitel V.

Om Retsmidlerne imod de til Dommes tunngue Fuldbyrkelse hørende Fogedforretninger.

§ 549.

Anker over Fogedforretninger, som vedrøre selve den Fordring eller Ret, om hvis Fuldbyrkelse der er Spørgsmaal, gjøres gjældende ved Paaanke til den Landsret, under hvilken Fogden staar. Har den, der vil gjøre saadan Anke gjældende, tillige Anker af den i denne Paragrafs 2det Stykke angivne Bessaffenhed, blive disse at inddrage under Paaanken.

Anker, der alene angaa de processuelle Betingelser for Fogedforretningen eller den ved samme brugte Fremgangsmaade, gjøres gjældende ved Besværing til den Landsret, under hvilken Fogden staar.

§ 550.

Parterne kunne ikke gyldigen give Afstald paa deres Afgang til at anvende de i foregaaende Paragraf omhandlede Retsmidler, førend efterat den Fogedforretning, med Hensyn til hvilken der er Spørgsmaal om Retsmidlers Anvendelse, er iværksat.

§ 551.

Paaanke iværksættes ved, at der tilstilles Modparten Ankeskrift paa den i § 356 bestemte Maade, Besværing derved, at der i Overensstemmelse med § 321 indgives Besværingsskrift til Fogden selv.

§ 552.

Paaanken foregaar iøvrigt i Overensstemmelse med de om Paaanke fra Underretten til Landsretten i fjerde Afsnit givne Regler.

Som en Følge heraf finder der en fuldstændig ny Bevisførelse og Sagsudvikling Sted for Landsretten.

Den for Fogden stedfundne Procedure er ikke bindende, og der er endog Intet til Hinder for, at nye Paaastande fremsættes. Dog kunne Parterne ikke tilbagelalde de af dem for Fogden afgivne protokollerede Erklæringer med Hensyn til Sagens Sammenhæng.

§ 553.

Landsretten træffer de fornødne Bestemmelser med Hensyn til Udsættelser for at føre Bevis og med Hensyn til Fastsættelsen af en Tid for Hovedforhandlingen i Overensstemmelse med Reglen i § 357.

Bevisførelsen foregaar efter de almindelige Regler i andet Afsnit.

§ 554.

Besværing foregaar med de Bempelser, som følge af Bestemmelserne i dette Afsnit, efter samme Regler som Besværing til Landsretten over Underrettens Handlinger, jfr. § 360.

§ 555.

Paaanke fra Landsretten til Høiesteret i de heromhandlede Tilfælde finder i Reglen kun Sted, naar Hovedsagen, i Anledning af hvilken Exelution er flet, har været Gjenstand for Landsrettens Afgjøvelse i første Instants eller dog ifølge sin Bessaffenhed i Tilfælde af Retsvist vilde henhøre under samme. Dog kan, om end Hovedsagen ikke er af den anførte Bessaffenhed, Høiesterets Formand i Forbindelse med to af ham tillagne Medlemmer af Forelagte Lovforslag m. m.